

Elefantist.

Sumala mõtted ja teud on igga piddi otsatud. Wata sa se ilma sees, kuhho sa tabhad, piri egga otsa sa teina sees kosgiilli ei leia; iggaweste lähbewad need lodussed ja lomad teina sees eddasi, põhjamatta, ja midda enam sa isse selle järrele mõttelda oskad, ehk selle järrele teiste kōest mõtlema olled õppinud, sedda suremaks lähheb so filmi sees se ilm tund tummilt, sedda imelikkum näitse sul seal ka se kõige wāhhem ja põllatumgi liwaterrakēegi oslewat, lialtfi, kui sa mõitled, et nende tuhhandete ja tuhhandete seast neist sa mitte ühte ainustfi ei leia, mis teisega igga piddi üks olles, üks just omas surusses, üks oma karwa ehk mündi, oma nukka ehk kandide polest. Se lowisse seadus näitse ilka se ollema, et igga asja jälle nõnda kama muda ja teisttatta, kui temma sugguist jälle üks otsato isseärraliine ilm se jure ilma sees wālja tulleb. Mis arwab kül se luggeja selle jure, kui ta kuleb, et se otsato rümi sees, mis taewa rumits kutsutakse, neid tähtessid ütlematta enam on, kui liwa merre jões, ja et igga täht omas seisusses jälle üks terve isseärrane ilm on, kellest mõni mitto tuhhat ja tuhhat korda surem on, kui kõik se meie ma? üks täht on jälle opis teisiti lodud, kui teine. Mitto liwaterra ei olle nende iggaühhe peal, mitto liwaterra ühtekokko nende kõikide peal? Ühhe inimesse peas on nelli sadda kord tuhhat juutse karwa, agga kas on neid just nõnda palju igga inimesse peas?

Ei wist mitte; sedda sa kül issegi mõttelda wõid. Et ma rahwalle ka mõnest asjast se sure Sumala ilma seest kuulda anda, lialtfi siit ma pealt, tabhame meie siis se kord temale mõnest ellaja sugguist ühte ehk teist sõna seia üllespanna; ja et se luggeja sedda wahhet nende asjade wahhel õige kōekaudsa tundma saaks, tabhame meie siis siin sedda kõige suremat ellajat selle kõige wāhhemakōr, wapanna, sedda kõigewāhhemat ellajat, mis meie seia sanil siin ma pealt tunneme. Se kõige surem kuiwa ma ellajas agga on se elefant, ja teina kõrwas seisko siin siis se infusioni ellajas, üks wee ellajas.

Se elefant ellab Asia ja Afrika maal, nende kõige sojema kohhade peal rõssiste ehk märjakatte metsade sees, ea melega jõggede ja järwede liggidal, kos ta rohto, risi, pu lehti ja pu õisi sööb. Kui ta sünnib, on ta kohhe jo ni suur, kui üks eakene obbene, kaswab siis kuni 30ne aastani ja lähheb siis liggi 15 jalga kõrgeks. Kui ta õige wālja kaswanud on, siis kalub ta seitse tuhhat naela, ja teina nahk üksi, mis pea tolli paksune on, seitse sadda naela. Se nahk on tuhha karwane, kortsane, täis mühhakid, ja seppiuid, kuiw ja karre kui ühhe wāna tamme koor, seal ja teal ka üks karwa toppikeene ta peal ehteks. Ütteldakse et teina metsas enam kui 200 aastad wānakš saab. Teina jallad on kui paksud lihha sambad, kellel sawwe sarnased tallad al on. Teina neljandama aasta sees kaswawad temale teina allumesse lõua lu siise 2 lihwa, mis igga 2 aasta pärast wālja kukkuvad.